

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/12768 en 07/12766 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 11 mei 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 maart 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 9 november 2007 heeft de vreemdeling nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak, gevoegd met zaak nr. 200704875/1, ter zitting behandeld op 16 november 2007, waar de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. G.M.H. Hoogvliet, advocaat te Den Haag, en de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. A.M.J.M. Louwerse, advocaat te Amsterdam, zijn verschenen.

De Afdeling heeft het onderzoek ter zitting geschorst.

Bij brief van 30 november 2007 heeft de staatssecretaris nadere informatie verstrekt.

De vreemdeling is in de gelegenheid gesteld hierop te reageren.

Nadat partijen toestemming hebben verleend als bedoeld in artikel 8:57 van de Algemene wet bestuursrecht is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De in grief 1 opgeworpen rechtsvragen heeft de Afdeling in de uitspraak van 13 september 2007 in zaak nr. 200703323/1 (www.raadvanstate.nl) beantwoord. De desbetreffende overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief reeds hierom slaagt.

2.2. Grief 2 heeft geen zelfstandige betekenis en behoeft derhalve geen afzonderlijke bespreking.

2.3. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal

de Afdeling het besluit van 20 maart 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op het hiervoor overwogene nog bespreking behoeven.

2.4. De vreemdeling heeft – samengevat weergegeven – betoogd dat de staatssecretaris de asielaanvraag onder toepassing van artikel 3, tweede lid, van Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening) aan zich had moeten trekken, omdat Griekenland de verplichtingen voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden niet naleeft. Meer in het bijzonder heeft de vreemdeling gesteld dat niet te verwachten valt dat Griekenland zijn asielaanvraag in behandeling zal nemen dan wel daarop inhoudelijk zal beslissen.

2.4.1. Ter staving van zijn standpunt heeft de vreemdeling gewezen op de volgende stukken:

- het rapport "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee protection in Greece" van de United Nations High Commissioner for Refugees van november 2004 (hierna: het UNHCR-rapport);
- een brief van Vluchtelingenwerk aan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 3 augustus 2005;
- het rapport "Greece, Out of the spotlight - the rights of foreigners and minorities are still a grey area" van Amnesty International van oktober 2005;
- het "Summary Report on the application of the Dublin II regulation in Europe" van the European Council on Refugees and Exiles van maart 2006;
- het artikel "The new Dubliners: Implementation of European Council Regulation 343/2003 (Dublin-II) by the Greek Authorities" van P.N. Papadimitiou en J.F. Papageorgiou, gepubliceerd in de Journal of Refugee Studies Vol. 8, no. 3, en
- een overzicht uit 2006 van het Information & Documentation Centre on Racism, Ecology, Peace and Non Violence "Antigone".

2.4.2. Voorts heeft de vreemdeling betoogd dat de in het claimakkoord van 21 januari 2007 door de Griekse autoriteiten gedane toezegging, dat hij na aankomst in de gelegenheid zal worden gesteld een asielaanvraag in te dienen indien hij dat wenst, van nul en generlei waarde is.

Daartoe heeft hij gewezen op de asielprocedure van een met naam genoemde asielzoeker (hierna: X). X. is na zijn overname op grond van de Verordening door Griekenland enige tijd gedetineerd, heeft geen advocaat kunnen raadplegen en is niet in de gelegenheid gesteld om een asielverzoek in te dienen, aldus de vreemdeling. Dat de Griekse autoriteiten in een claimakkoord van 27 augustus 2007 hebben meegedeeld dat X. een asielverzoek heeft ingediend, dat inhoudelijk is beoordeeld en vervolgens is afgewezen, doet hieraan volgens de vreemdeling niet af. Daartoe heeft hij

gewezen op een aantal processtukken met bijlagen, ingediend in het kader van het door X. ingestelde beroep tegen de afwijzing van zijn asielaanvraag.

2.4.3. De vreemdeling heeft ter ondersteuning van zijn betoog ten slotte gewezen op hetgeen is opgemerkt op blz. 7 van het op 17 juli 2007 uitgebrachte "Report from the LIBE Committee (Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs van het Europees Parlement) Delegation on the Visit to Greece (Samos and Athens)" (hierna: het LIBE-rapport).

2.5. Voor zover de vreemdeling ter ondersteuning van zijn betoog heeft gewezen op het UNHCR-rapport en het rapport van Amnesty International van oktober 2005, wordt verwezen naar hetgeen ter zake is overwogen onder 2.6.2 en 2.6.3. van de hiervoor in 2.1. vermelde uitspraak.

2.5.1. De in de brief van 3 augustus 2005 van Vluchtelingenwerk aan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie beschreven situatie van een asielzoeker, die bij het indienen van een asielaanvraag problemen heeft ondervonden, vormt geen onderbouwing van het standpunt van de vreemdeling dat er in Griekenland geen waarborg bestaat dat zijn aanvraag in behandeling zal worden genomen, nu niet is gebleken dat ook in dat geval sprake was van een overname op de voet van de Verordening.

2.5.2. Het beroep van de vreemdeling op het geval van asielzoeker X. kan evenmin leiden tot het oordeel dat de staatssecretaris niet heeft kunnen uitgaan van het zogenoemde interstatelijk vertrouwensbeginsel. Het betoog faalt reeds, omdat blijkens mededeling van de Griekse autoriteiten in het door de vreemdeling ingezonden claimakkoord van 27 augustus 2007 X. na zijn overdracht een asielaanvraag heeft ingediend. Dat aan die verklaring geen enkele waarde kan worden gehecht, is door de vreemdeling niet aannemelijk gemaakt. De processtukken in de beroepszaak van X., waarnaar de vreemdeling heeft verwezen, volstaan daarvoor niet.

De vraag of in dit kader betekenis kan worden gehecht aan in het Eurodac-systeem geregistreerde gegevens kan, gelet op het vorenoverwogene, in het midden blijven.

2.5.3. De passage uit het hiervoor genoemde LIBE-rapport kan evenmin tot een ander oordeel leiden, omdat daaruit niet blijkt dat in het onderzoek ook asielzoekers zijn betrokken die op grond van de Verordening door Griekenland worden overgenomen of teruggenomen.

Nu ook de overige in 2.4.1. vermelde stukken geen concrete gegevens bevatten, op grond waarvan kan worden geconcludeerd dat aan de Griekse asielprocedure zodanige gebreken kleven, dat ten aanzien van de vreemdeling na zijn overdracht niet kan worden onderzocht en vastgesteld of hij de in voormelde verdragen genoemde risico's loopt indien hij naar het land van herkomst terugkeert en daarom het risico bestaat dat Griekenland zijn verplichtingen voortvloeiend uit deze verdragen jegens hem niet zal nakomen, moet worden geconcludeerd dat het inleidende beroep ongegrond is.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 11 mei 2007 in zaak nr. 07/12766;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. R.C.S. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

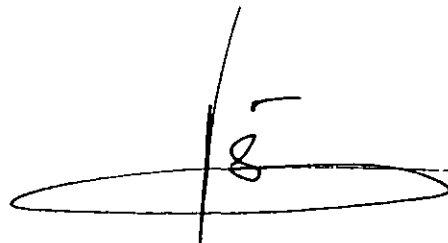
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 januari 2008

393.

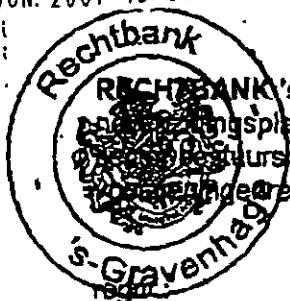
Verzonden: 11 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
Asielrecht
Asielrecht
Asielrecht

Awb 07/12768 (voorlopige voorziening)

Awb 07/12766 (beroep)

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer 0612.11.0353,
gemachtigde: mr. drs. A. Hol, advocaat te Haarlem,
verzoeker,

IND-akcie:	Zwolle
Cassienr:	
UAD ontvangstdatum:	
Briefnr:	
IND ontvangst datum:	11 MEI 2007
Registratie in INDIS	naam mdr: <u>ter Horst</u> datum: <u>11-5-07</u> unit: <u>33 V</u>
Invoer- controle	naam mdr: datum: unit:

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

vertegenwoordigd door mr. D. Schuldink, ambtenaar ten departemente, ✓
verweerder.

Procesverloop

- 1.1 Op 8 december 2006 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 20 maart 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 1.2 Bij brief van 22 maart 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 22 maart 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist.
- 1.3 Het verzoek is ter zitting van 1 mei 2007 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Overwegingen

- 2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.
- 2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.
- 2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag

0388884730

regnr: Awb 07/12768 (voorlopige voorziening)
Awb 07/12766 (beroep)

-2-

ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

2.4 Griekenland heeft op 21 januari 2007 het overnameverzoek op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 aanvaard.

2.5 Verzoeker stelt dat hij in Griekenland nog geen asielverzoek heeft gedaan. Anders dan verweerder stelt hebben de bij de zienswijze gevoegde stukken dan ook niet primair betrekking op personen die in Griekenland een asielverzoek hebben ingediend, maar op personen die dit willen doen, maar daartoe niet in de gelegenheid worden gesteld.

Verzoeker beroept zich op het Position Paper van UNHCR van november 2004, de brief van Vluchtelingenwerk aan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 3 augustus 2005, een artikel van Papadimitriou en Papageogiou in het Journal of Refugee Studies uit 2005, het rapport van ECRE van maart 2006, twee rapporten van Amnesty International van oktober 2005 en stukken van Antigone. Voorts beroept verzoeker zich op uitspraken van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 19 maart 2007 (Awb 07/2755 en 07/2757) en 28 maart 2007 (Awb 07/6023 en 07/6024).

Voorts verwijst verzoeker naar de asielprocedure van een Somalische asielzoeker, wiens casus in zijn visie vergelijkbaar is met die van verzoeker. Deze persoon is na gedwongen terugkeer vanuit Nederland door de Griekse autoriteiten tijd gedetineerd en heeft tijdens zijn enige detentie nimmer een advocaat gezien. Hij heeft getracht in Griekenland een asielverzoek te doen, maar is hiertoe niet in de gelegenheid gesteld. De detentie is na enkele maanden opgeheven, waarna hem is aangezegd Griekenland onmiddellijk te verlaten. De gemachtigde van verzoeker heeft aangegeven dat de betrokken persoon weer is teruggekeerd naar Nederland en hier een herhaalde asielaanvraag heeft ingediend.

Verzoeker is van mening dat de Griekse asielstatistieken tot de conclusie leiden dat zijn asielverzoek in Griekenland, als hij dat al zou kunnen indienen, geen enkele kans van slagen heeft. Hiervoor acht hij redengevend dat Griekenland materieel gezien niet kan worden aangemerkt als partij van het Vlv in de zin van artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000. Verweerder had in redelijkheid niet kunnen afzien van het voeren van een speciaal en afwijkend beleid ten aanzien van Griekse dublinclaimanten.

2.6 De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

In zijn algemeenheid mag ervan worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Griekenland anders is.

Verzoeker heeft onder meer gewezen op het rapport van de UNHCR van november 2004. Uit §1.4 van dat rapport blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:

- in 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %)
- in 2003 werd in Griekenland 0,06 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,6 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief

regnr: Awb 07/12768 (voorlopige voorziening)
Awb 07/12766 (beroep)

-3-

erkenning als verdragsvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;

- in de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,07 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).

In die paragraaf is voorts vermeld:

- "These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister. Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/99) should be granted complementary protection (humanitarian status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection"

Het voorgaande leidt de voorzieningenrechter tot het oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft. Verweerder heeft er daarom niet zonder meer op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van uit mogen gaan dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt. Hetgeen door verzoeker is aangevoerd had voor verweerder aanleiding moeten zijn tot nader onderzoek. Dat de feiten die verzoeker naar voren heeft gebracht niet op hem persoonlijk betrekking hebben maar relevant zijn voor alle asielzoekers in Griekenland doet hieraan niet af, nu uit deze feiten moet worden afgeleid dat voor alle asielzoekers in Griekenland geldt dat onzeker is of de asielprocedure voor hen voldoende bescherming biedt tegen uitzetting in strijd met de relevante verdragen.

- 2.7 Gelet op het vorenstaande is de bestreden beschikking in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep gegrond en wordt de bestreden beschikking vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.
- 2.8 Het verzoek om voorlopige voorziening wordt, gelet op de gegrondverklaring van het beroep, afgewezen.
- 2.9 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken. Gelet op de samenhang tussen de zaken worden op grond van artikel 3 Besluit proceskosten bestuursrecht deze kosten vastgesteld op € 966,- (te weten: 1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting en 1 punt voor het beroepschrift).

regnr: Awb 07/12768 (voorlopige voorziening)
Awb 07/12766 (beroep)

-4-

3 **BESLISSING**

De voorzieningenrechter

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank dient te vergoeden;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Steendijk en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. K.S. Smits als griffier op

41 MEI 2007

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 18113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepsschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 41 MEI 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 6 JUN 2007,	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. A. Wildeboer
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 11 mei 2007
met kenmerk 07/12766

Inzake:

met IND-kenmerk 0612.11.0353
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. dra. A. Hol
advocaat te Haarlem

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. A. Wildeboer
038 888 6501

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 11 mei 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/12766 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 20 maart 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 8 december 2006 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 20 maart 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.6 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

" (...) Het voorgaande leidt de voorzieningenrechter tot het oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft. Verweerder heeft er daarom niet zonder meer op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van uit mogen gaan dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt. Hetgeen door verzoeker is aangevoerd had voor verweerder aanleiding moeten zijn tot nader onderzoek. Dat de feiten die verzoeker naar voren heeft gebracht niet op hem persoonlijk betrekking hebben maar relevant zijn voor alle asielzoekers in Griekenland doet hier niet aan af, nu uit deze feiten moet worden afgeleid dat voor alle asielzoekers in Griekenland geldt dat onzeker is of de asielprocedure voor hen voldoende bescherming biedt tegen uitzetting in strijd met de relevante verdragen."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.7 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op het vorenstaande is de bestreden beschikking in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:26 Awb, het beroep gegrond en wordt de bestreden beschikking vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berust de rechtsoverweging 2.9 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverweging aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1 Op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als een ander land ingevolge een verdrag, of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. Op grond van artikel 3, tweede lid, Verordening (EG) 343/2003 (hierna verder: Vo 343/2003) blijft iedere staat bevoegd om zelf het asielverzoek te behandelen ook al zou op basis van de artikelen 6 tot en met 14 Vo 343/2003 of op basis van de artikelen 4, vijfde lid, Vo 343/2003, juncto artikel 16, eerste lid, onder c, d en e, Vo 343/2003, een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kunnen worden aangewezen.
- 4.2 Van de mogelijkheid het asielverzoek zelf te behandelen, wordt door de Staatssecretaris terughoudend gebruik gemaakt. Ten principale wordt er van uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM naleven, tenzij er *concrete* (cursivering door ondergetekende) aanwijzingen zijn dat het land waaraan de asielzoeker wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt (zie nummers 2 en 19 van de preambule van Vo 343/2003). Daarbij ligt het op de weg van de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging door verdragspartijen van het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd.
- 4.3 Uit rechtsoverweging 2.3 in samenhang gelezen met rechtsoverweging 2.4 van de bestreden uitspraak volgt dat de voorzieningenrechter er terecht van uit is gegaan dat Griekenland in beginsel verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek van verweerder op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003. Niettemin heeft de voorzieningenrechter geoordeeld dat de beschikking niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen. Daaraan heeft de voorzieningenrechter ten onrechte ten grondslag gelegd dat met de verwijzing door verweerder naar algemene stukken concrete aanknopingspunten naar voren zijn gebracht waardoor twijfel bestaat omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft en dat de Staatssecretaris er daarom niet zonder meer op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van uit mag gaan dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt. Voorts heeft de voorzieningenrechter op onjuiste gronden overwogen dat de feiten die verweerder naar voren heeft gebracht (weliswaar) niet op hem persoonlijk betrekking hebben, maar relevant zijn voor alle asielzoekers in Griekenland, nu uit deze feiten moet worden afgeleid dat voor alle asielzoekers in Griekenland geldt dat onzeker is of de asielprocedure voor hen voldoende bescherming biedt tegen uitzetting in strijd met de relevante verdragen.
- 4.4 Daartoe acht de Staatssecretaris van belang dat verweerder niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk heeft gemaakt dat Griekenland vorenbedoelde internationale verplichtingen jegens hem niet zal nakomen, reeds omdat in casu sprake is van het nog niet hebben doorlopen van een asielprocedure, waardoor de Staatssecretaris niet gehouden is toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003.

Zie:

- AbRS, 15 november 2005, 200506323/1 (productie 2);
- AbRS, 15 november 2005, 200505554/1 (productie 3).

- 4.5 De voorzieningenrechter heeft bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten onrechte de verwijzing van verweerder naar onder meer het rapport van de UNHCR van november 2004 en de daarin opgenomen (statistische) gegevens ten aanzien van Griekenland betrokken of althans daaraan doorslaggevende waarde toegekend.
- 4.6 De voorzieningenrechter heeft daarmee miskend dat deze algemene gegevens uit voornoemd rapport, waaruit blijkt van een vergelijkenderwijs laag percentage asielzoekers dat tot Griekenland is toegelaten in de jaren voorafgaande aan de publicatie van het rapport in november 2004 en dat de "Ministry of Public Order" niet in alle gevallen de aanbevelingen van de "refugee appeals board" zou opvolgen, op zichzelf niet kunnen leiden tot de conclusie dat in het individuele geval van verweerder jegens Griekenland niet langer zou mogen worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Relevant is immers dat een lidstaat een vreemdeling niet terugstuurt naar een land waar hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of voor een behandeling als verboden in artikel 3 EVRM en niet welk percentage asielzoekers tot die staat wordt toegelaten.
- 4.7 De Staatssecretaris benadrukt dat het beleid aangaande artikel 3, tweede lid Vo 343/2003 - voor zover van belang en zoals hierboven onder 4.2 weergegeven - ook is gebaseerd op de vraag of de asielaanvraag van verweerder na overdracht inhoudelijk zal worden getoetst aan internationale regelgeving (waaronder artikel 3 EVRM). De (enkele) verwijzing van verweerder naar algemene stukken met daarin statische gegevens over inwillingen en afwijzingen van asielverzoeken in Griekenland in 2004, welke niet nader op de situatie van verweerder zijn geconcretiseerd, kan, wat daaral van zij, aan het voorgaande niet afdoen. Immers, verweerder heeft geconcretiseerd noch nader onderbouwd dat en waarom en op welke wijze uit voornoemd rapport moet worden afgeleid dat de Griekse autoriteiten zijn asielaanvraag niet inhoudelijk zouden toetsen aan de hiervoor bedoelde internationale regelgeving.
- 4.8 De voorzieningenrechter miskent in de bestreden uitspraak dat het percentage inwillingen van asielaanvragen afgezet tegen het percentage inwillingen van asielaanvragen in andere Dublinlanden niets zegt over de vraag of in het betreffende Dublinland de verschillende Verdragsverplichtingen worden nageleefd.
- 4.9 Allereerst is van belang om bij een vergelijking van de percentages inwillingen tussen landen, deze percentages af te zetten tegen het aantal asielaanvragen dat in die bewuste landen is gedaan. Stel in twee willekeurige Dublinlanden werden in een jaar 2 asielaanvragen ingewilligd, alleen in land X zijn in dat jaar slechts 10 asielaanvragen ingediend en in land Y zijn dat er 100. Dit betekent dat land X 20% van de asielaanvragen is ingewilligd en in land Y slechts 2 %. Duidelijk moge zijn dat dit geenszins de conclusie rechtvaardigt dat land Y niet in overeenstemming met de diverse Verdragsverplichtingen zou handelen. De enige conclusie die in dit voorbeeld zonder meer kan worden getrokken, is dat in beide landen 2 gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan. Verder is evenmin bij een gelijk aantal asielaanvragen in beide landen en een verschil in percentage inwillingen de conclusie gerechtvaardigd dat het land met het laagste percentage de inwillingen niet in overeenstemming zou handelen met de diverse Verdragsverplichtingen. Mogelijk kan worden geconcludeerd dat het land met het laagste percentage terughoudender is in het inwillingen van de asielaanvragen dan het andere land. Evenzeer kan echter worden

geconcludeerd dat in het land met het laagste percentage inwilligingen minder gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.

- 4.10 De voorzieningenrechter miskent daarnaast in de onderhavige uitspraak dat de oorzaken van een laag percentage inwilligingen van asielaanvragen in een land divers kunnen zijn.
- 4.11 In het geval van Griekenland kan bijvoorbeeld van belang zijn dat Griekenland op grond van zijn geografische ligging als een toegangspoort tot West-Europa kan worden gezien door asielzoekers afkomstig uit het Midden-Oosten. Die asielzoekers reizen Griekenland in met het oogmerk door te reizen naar andere "Dublin-landen". Dit betekent dat deze asielzoekers, als zij een asielaanvraag in Griekenland indienen, zo spoedig als mogelijk zullen doorreizen, hetgeen een afwijzing van hun asielaanvraag tot gevolg heeft. Uit de beschikbare informatie ten aanzien van Griekenland is ook gebleken dat in het geval een asielzoeker zijn woonadres in Griekenland had verlaten de asielprocedure van deze vreemdeling door de Griekse autoriteiten kon worden stopgezet ("interrupted"). Indien een asielzoeker tegen dit besluit niet binnen drie maanden bezwaar maakte kon de asielaanvraag worden afgewezen, hetgeen in het verleden veelvuldig gebeurde.
- 4.12 Daarbij komt dat de asielprocedure in Griekenland voldoet aan de minimumnormen, in die zin dat de asielzoeker in het geval van afwijzing van de aanvraag een rechtsmiddel kan instellen en hieromtrent door de "Minister of Public Order" geoordeeld wordt met inachtneming van een advies van de "Board of Appeal". Ook dit miskent de voorzieningenrechter in de bestreden rechtsoverwegingen.
- 4.13 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de voorzieningenrechter, door te overwegen als hij heeft gedaan, blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de bestreden uitspraak om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

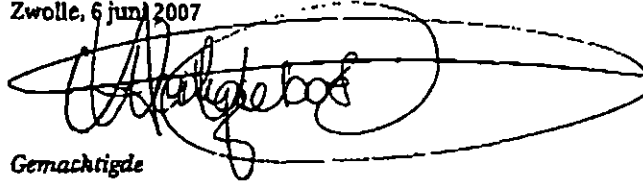
Ad grief 2

- 4.14 Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient te worden beoordeeld in het licht van de eerste grief.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 20 maart 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 6 juni 2007

Gemachtigde

Mr. A. Wildeboer, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6501
telefax 038 460 9152*